

Præludium

Tekstlæsning: 1. Kor 13:4-7

Salme: Befal du dine veje-

Bøn: Fadervor

Salme: Evighedens morgenrøde

Tale - 1

Digt - Hans Lund

Tale - 2

Jordpåskastelse / Velsignelsen

Salme: Så tag da mine hænder

Udbæring:

Ved rustvognen

Altid Frejdig, når du Går

Vagner Lund

* 30. marts 1932 † 26. september 2023

Tak for dine altid velvalgte ord

Adventistkirken Nærum
Onsdag den 4. oktober 2023

Befal du dine veje
og al din hjertesorg
til hans trofaste pleje,
som bor i Himlens borg!
Han, som kan stormen binde,
hvem bølgen lyde må,
han kan og vejen finde,
hvorpå din fod kan gå.

På Herren må du agte,
hvis det dig vel skal gå;
hans gerning du betragte,
hvis din skal vel bestå!
Ved sorg og selvskabt plage
du intet retter ud,
thi intet kan du tage,
alt kan du få af Gud.

Din trofasthed og nåde,
o Fader, bedst forstår,
hvad skade kan og både
de dødeliges kår,
og hvad du har for øje,
det sker, o stærke Gud,
og alting sig må føje
dit råd at føre ud.

Så kast da al din smerte
på Herrens stærke magt,
og håb, o, håb, mit hjerte,
vær trøstig, uforsagt!
Du er dog ej den herre,
som alting råde bør;
Gud monne sceptret bære,
og alting vel han gør.

Paul Gerhardt 1653.

Mel.: Hans Leo Hassler 1601.

Evighedens morgenrøde
lyser med en yndig glans
på min vandring mig i møde,
jeg alt ser min sejskrans.
Saligt syn, som mig opliver,
når jeg tit må sørge her,
som fornyet kraft mig giver
udi livets fristelser.

Verdens trængsel, strid og møje
ville dybt mig bøje ned,
om jeg havde ej for øje
Himlens store salighed.
Men nu er min sjæl fornøjet
udi dig, min frelsermand,
du mig arme har ophøjet,
jeg Guds rige arve kan.

Snart fuldkommes skal min glæde,
hvor ej synd og sorg er mer;
hist i herlighedens sæde
jeg min kære frelser ser.
Didhen skuer tit mit øje
til den glade evighed,
hvor Guds Søn, den evig høje,
nu beteder mig et sted.

*P. Sørensen.
Mel.: Th. Laub.*

Så tag da mine hænder
og før mig frem
indtil jeg salig ender
i Himlens hjem.
Jeg kan ej gå alene
end ej et fjed,
hvor du mig fører ene,
jeg følger med.

Lad intet her mig skille
fra nåden din,
og gør mig ganske stille,
o, Jesus min!
Ved dine fødder hvile
dit barn så trygt,
og tillidsfuldt det smile
foruden frygt.

Selv om jeg ej fornemmer
din stærke hånd,
min salighed dog fremmer
din gode Ånd.
Så tag da mine hænder
og før mig frem,
indtil jeg salig ender
i Himlens hjem.

*Julie V. Hausmann / Peter Waage.
Mel.: Fr. Silber.*

Synges ved rustvognen

Altid frejdig, når du går
veje, Gud tør kende,
selv om du til målet når
først ved verdens ende!

Aldrig ræd for mørkets magt,
stjernerne vil lyse!
Med et Fadervor i pagt
skal du aldrig gysel!

Kæmp for alt, hvad du har kært,
dø, om så det gælder!
Da er livet ej så svært,
døden ikke heller.

*Chr. Richardt 1867.
Mel.: C.E.F. Weyse 1838.*